

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. április 20. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi november hó 26. napján kihirdetett 8.B.104/2009/27. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A bíróság megállapítja, hogy a Szikszói Városi Bíróság B.119/2005/33. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 4 (négy) hónapi börtönbüntetés nem hajtható végre.

Az elsőfokú eljárásban felmerült, a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 2.584.392 (Kettőmillió-ötszáznyolcvannégyezer-háromszázkilencvenkettő) Ft.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 6.000 (Hatezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat emberölés büntetében (Btk.166.§ (1), (2) bekezdés c/, d/ pontok) és kifizetés büntetében (Btk.322.§ (1) bekezdés b/ pont) mondta ki bűnösnek és halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Legkorábban 30 év elteltével bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Szikszói Városi Bíróság B.119/2005/33. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónapi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés utólagos végrehajtását.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

A vádlott és védője enyhítés céljából fellebbeztek. Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.47/2010/1-I. számú átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a védelmi jogorvoslatok folytán a megyei bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást.

Helyesen észlelte, hogy az írni-olvasni nem tudó vádlottat két alkalommal hatósági tanú közreműködése nélkül hallgatta ki a nyomozó hatóság, azonban a későbbiek során a jegyzőkönyvek, illetve a lefoglalásról készült jegyzőkönyv a vádlott előtt hatósági tanú jelenlétében felolvasásra került, mely után az akkor még gyanúsított vallomásait fenntartotta és erről videofelvétel is készült, így az eljárási szabályok sérelme nélkül történt a vallomások bizonyítékként történő értékelése (ítélet 9. oldal 3. bekezdés).

A megyei bíróság ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

Tényállását nem csak a vádlott beismerő vallomására alapította, hanem valamennyi bizonyíték beszerzett és értékelt.

Körültekintően vizsgálta, hogy más személy összefüggésbe hozható-e a bűncselekmény elkövetésével.

Kiemelten foglalkozott a részletes szakértői bizonyítás megállapításaival.

A bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése során meggyőző érvekkel indokolta, hogy a vádlott beismerő vallomásainak bizonyos részleteit miért nem fogadta el.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat hibátlanul értékelve megalapozott tényállást állapított meg, - melyet a vádlott és védője sem kifogásolt - és amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól. E tényállást az ítélet tábla a felülbírálata során irányadónak tekintette.

A megyei bíróság indokolási kötelezettségének is részletesen eleget tett.

Az irányadó tényállásból okszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés mindkét cselekmény tekintetében.

A cselekmények jogi minősítése is megfelel az anyagi jogszabályoknak.

A megyei bíróságnak az emberölés büntette tekintetében a cselekmény minősítésével kapcsolatos érvelését az ítélet tábla mindenben osztotta.

Az elsőfokú bíróság hibátlan logikai okfejtéssel indokolta mindkét minősítő körülmény megállapíthatóságát.

Az aljas indokból történő elkövetés esetében az elsőfokú bíróság meggyőzően fejtette ki, hogy az addig motiválatlan cselekményben hogyan jelenik meg a közösülési cél és ezen cselekmény végrehajtása érdekében alkalmazott egyenes ölési szándék (ítélet 20. oldal utolsó, 21. oldal 1-2. bekezdései).

A különös kegyetlenséggel elkövettként is minősülő cselekmény jogi indokolása ugyancsak helytálló.

Részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság a nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette és a kifosztás büntette tényállási elemeivel és nem tévedett, amikor a vádlott cselekményét kifosztás büntettének minősítette és annak megfelelő indokát adta.

E körben az ítélet tábla utal a töretlen bírói gyakorlatra és a Legfelsőbb Bíróság 2/1998. Büntető Jogegységi Határozatában foglaltakra az alábbiak szerint:

Ennek a kétmozzanatos bűncselekménynek a megvalósítása keretében a részcselekmények időbeli sorrendisége meghatározott, a bűncselekmény első elkövetési magatartásával az elkövető más ellen olyan bűncselekményt valósít meg, amely a sértettel szemben alkalmazott erőszak kifejtésében annak élete vagy testi épsége közvetlen fenyegetés alkalmazásában áll, a második elkövetési magatartás pedig a jogtalan eltulajdonítás végett történő dologelvétel.

E kétmozzanatos elkövetési magatartással megvalósított bűncselekmény esetén a véghezvitel első és második szakasza nem áll egymással a cél és eszköz cselekmény viszonyában, így nem törvényi egység, hanem valóságos anyagi halmazat létesül.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a megyei bíróság csaknem teljes körűen feltárta.

Az ítélet tábla a súlyosító körülmények sorában indokoltnak tartotta értékelni, hogy a vádlott aljas indokból elkövetett ölési cselekményét a törvénytisztelő életmódot folytató idős sértett emberi és női mivoltában mélyen megalázva követte el.

a Btk. 37.§ és 83.§-ban megfogalmazottak szem előtt tartásával helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben életfogytig tartó szabadságvesztés büntetést alkalmazott. A társadalom védelme miatt is csak az életfogytig tartó fegyházbüntetés kiszabása jöhetett számításba.

A Btk. 46/A.§ (1) és (2) bekezdése alapján a legkorábban 30 év elteltével meghatározott feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a Debreceni Ítélet tábla álláspontja szerint inkább enyhének, mintsem súlyosnak tekintendő a nagy számú és rendkívüli nyomatékú súlyosító körülményekre tekintettel, azonban a súlyosítási tilalom folytán magasabb tartamban történő meghatározására törvényi tilalom folytán a másodfokú bíróságnak lehetősége nem volt.

A fentiekben kifejtettek alapján az enyhítést célzó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a Szikszói Városi Bíróság korábban 3 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év 4 hónapi börtönbüntetésének utólagos végrehajtását, tekintettel arra, hogy a vádlott jelen cselekményeit a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, azonban a másodfokú eljárásban szükséges volt megállapítani -

melytől a megyei bíróság tartózkodott -, hogy a Btk. 69.§-a alapján, a határozott ideig tartó szabadságvesztés nem hajtható végre.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a vádlottat terhelő bűnügyi költségösszege pontosítandó volt az utolsó tárgyaláson felmerült 3.750 Ft-tal, a kirendelt védő díjával, amely nem került hozzáadásra.

Az egyéb járulékos rendelkezéseket az ítélet tábla helyesnek találta.

A megyei bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit indokai alapján a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az előzetes letartóztatásban töltött további idő beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése, valamint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről (kirendelt védő díja) a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2010. április 20.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 8.B.104/2009/27. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2010. április 20. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. április 20.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke